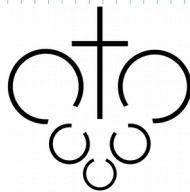

A férj és a feleség szerepe és funkciója

Tony Anatrella atya előadásai
a 2016. őszi Családpasztorációs Papi Találkozón
Budapest, 2016. szeptember 27.

3. előadás

MAGYAR KATOLIKUS CSALÁDEGYESÜLET

A férj és a feleség szerepe és funkciója

Tony Anatrella atya¹

Bevezetés

Azt javaslom, hogy a férj és a feleség szerepéről a leszármazás alapján gondolkozzunk és határozzuk meg azokat. Természetesen ez csak az egyik szempontja a házastársi életnek, amelyet átszö a szülői szerep. A szülői szerep a házaseleten alapul és ennek minősége hatással van a családi életre, amikor a koherencia hiánya megjelenik a kapcsolatban, a házastársak belső életében, akiknek az egyesítő és teremtő szexualitása biztosítja az egyensúlyukat, és a gyermekek nevelésében. Néha túl sok házastárs hanyagolja el a házaseletet, melyet önmagáért is ápolnia kellene, valamint a kizárólagosan kettesben töltött időt és a belső élet tapintatos, figyelmes és tiszteletteljes megosztását. Tudni kell felelősséget vállalni a közös életért, közeledni egymáshoz, megélni és felvállalni a házaspár életének különböző korszakait és együtt megöregedni. A nőnek gyakran szüksége van a férfi védelmező, határozott és támogató szerepére, miközben a férfinak szüksége van a nő megnyugtató, értékelő és ösztönző szerepére.

A házastársak szerepe meghatározó a családi életük kiegyensúlyozottsága szempontjából, amelyet gyakran befolyásolnak a

¹ **Tony Anatrella atya**, Pszichoanalitikus és szociálpszichiáter. Párizsban orvosi praxisa van. A Párizsi Szabadegyetemen (IPC) és a Collège des Bernardins-ben filozófiát és pszichológiát oktat. A Család és az Egészségügy Pápai Tanácsának konzulense. A Hittani Kongregáció Medjugorje Vizsgáló Nemzetközi Bizottságának tagja. A II. János Pál pápa Intézet (Róma) vendégprofesszora és a Termékenység és Szexualitás mesterképzés professzora. A püspöki családszinódus szakértője. Több könyv szerzője : *Époux, heureux époux (Házastársak, boldog házastársak)*, Flammarion. *La différence interdite (A tiltott különbség)*, Flammarion. *Le règne de Narcisse (Narcissus uralma)*, Presses de la Renaissance. *La tentation de Capoue (Capoue kísértése)*, Cujas. *Le gender – la controverse (A gender vita)* – Téqui. *Mariage en tous genres (Házasság minden nemből)*, l'Échelle de Jacob.

társadalomban megjelenő modellek. Szerepük azonban függ olyan lelki struktúráktól is, amelyek sajátos funkciókból származnak.

1 – A nemi orientációk ideológiájának hatása a leszámazásra

Már említettük, hogy harcos szervezetek által fenntartott egész ideológiai áramlat jött létre a *gender* elképzelések támogatására, amely megpróbálja letagadni a *nemi különbözőséget* a leszámazás alapján. Az ideológiák ezt a *nemiségek különbözőségére* akarják lecserélni, amelyek mind egyenlők. Az emberi nemiséget jelenleg a nemi orientáció alapján kell meghatározni nem pedig a két létező nemi identitás alapján. Ilyen módon a házaspár és a házasság megkülönböztetés nélkül létrejöhethet, és nincs már szükség férfi és nő közötti kapcsolatra a gyermek fogadásához : elég csupán különféle technikákhoz folyamodni vagy örökbe fogadni. A gyermek ma már egy férfi és egy nő „testének” egyesülése nélkül is megszülethet. Elégendő a szülővé válás „akarata”, a leszámazás pedig bármely helyzetben megoldható örökbefogadással. Ez az elgondolás megfosztja a szexualitást és az utódnemzést a testiségtől, és azt sugallja a gyermeknek, hogy nemiség nélkül foganhat és több szülője is lehet a felnőttek tetszés szerinti partnercseréinek megfelelően. Két „apukája” és két „anyukája” is lehet, ami társadalmi hazugság, mert a gyermek nem fogan és nem nevelhető egy nem által, csak beteges elképzelés szerint.

Sokan felteszik a kérdést, hogy a gyermeknek valóban szüksége van-e a kapcsolatra az anyjával, aki nő és az apjával, aki férfi, ahhoz, hogy fejlődjön? Nincs esetleg más alternatíva, ahogyan azt a homoszexuális egyesületek sugallják? Valójában egyikre is és másokra is szüksége van a gyermeknek ahhoz, hogy szubjektíven megkülönböztesse magát, nemi identitását megalkossa és interiorizálja. Ha egy vegyes

házas pár minden nemi kifejezése nem járul hozzá nyilvánvalóan a nemzéshez, akkor ez utóbbi olyan dimenzió marad, amelyet korlátozni lehet, de nem lehet kizárni, mert egy harmadik és a jövő generációk értelméről tanúskodik. Így humanizálódik és civilizálódik az emberi szexualitás a házasságban és az utódnemzésben nem máshogyan. A gyermek önmagáért való nemzésének, elismerésének és elfogadásának elértéktelenedése a nemi élvezet és az utódnemzés szétválasztását segíti elő. A nemzéstől elszakadt szexualitás hitelesíti azt az elgondolást, hogy függetlenedhetünk a nemi különbözőségtől és ennél fogva érvényesíthetjük a szexualitás nárcisztikus és különbözőség nélküli formáit.

Már csak az a kérdés, hogy van-e még értelme a férfi és a nő fogalmának a leszármazásban? Illetve mi az apa és az anya szerepe és funkciója?

Hadd emlékeztessünk arra, hogy a gyermeknek olyan családra van szüksége, amelyet egy férfi s egy nő alkot, akik a szülei. A gyermek csak olyan mértékben tud felnőni és érzelmileg fejlődni, amilyen mértékben személyesen konfrontálódott a nemek különbözőségével a családi életben.

2 – A nemi különbözőség alapelve

Vágyának strukturálása végett a gyermeknek szüksége van viszonyítási pontokra ebben a különbözőségben, és bár soha sem könnyű integrálnia a férfiasságát vagy a nőiességét, még bonyolultabb a helyzet, ha a gyermek homoszexuális környezetben él két azonos nemű személlyel, akiket mesterségesen felosztanak (egy gyermekeknek szóló füzet elgondolása szerint) biológiai „szülőre”, társadalmi „szülőre” és „nevelő” szülőre. Ez a nem autentikus felosztás hosszú távon

társkapcsolati zavart okoz a gyermek pszichéjében, és homályossá tesz a szülőképet. A homoszexualitás olyan nemiségi formán alapul, amely idegen az élet fogadásától és továbbadásától. Valójában nincsen nemi különbözőség azoknak a felnőtteknek a lelki életében, akikkel együtt él a gyermek. Nárcisztikus szexualitásról van szó.

Az egy férfi és egy nő alkotta pár esetében a másikat egy másikkal nemzik ; azonos nemű személyek duója esetén, egy másikat szeretnének „csinálni” azonossal vagy hasonlóval, ami nonszensz. Ilyen körülmények között a gyermeket hogyan tudják elismerni és elfogadni önmagáért, mint másik alanyt ?

A szexualitás és az utódnemzés szétválasztása után szétválasztották a nemzést a szülő pártól, most pedig a gyermek nemi fogantatását szét akarják választani a nemek különbözőségétől. Nemsokára kiiktatják a nemi aktust a gyermek fogadásából, amelyhez nem lesz már szükség a szülők testére Pr. Henri Atlan (1931)² gyermekgyártó gépe segítségével. A nemi kifejezés nélkül fogant gyermek iránti vágy, ahogyan azt a homoszexuálisok igénylik, olyan fantázia, amely a pszichózis mélyén meghúzódó fantazmán alapul, azaz az emberi nemzés „irrealitásán”. Ez tagadja a nemi különbözőséget, elveti a nemi találkozást, a testiségtől mentes gyermek utáni vágyat jeleníti meg és a nemiségtől mentes gyermek utáni vágyat magasztalja, amely pontosan a homoszexualitás pszichikai problémájára utal. Csak a mesében fordul elő, hogy a gyermek nemi kifejezés közbeiktatása nélkül fogan. A nemiség elvetése a gyermek fogadásával kapcsolatban olyan társadalom tünete, amely hagyja magát legyőzni a nemi különbözőség mentesség és a puritanizmus által.

2 Atlan Henri, *L'utérus artificiel (Mestreséges anyaméh)*, Seuil, Paris, 2005

3 – A humanizáció és a lelki különbségtétel alapelve

Bizonyos humánus szabályokat tiszteletben kell tartani ahhoz, hogy a gyermek lelkileg kidolgozza a késztetéseit és belsőleg kifejlessze a nemi kötődését. Ezek bioetikai szabályokra is vonatkoznak megtermékenyítés és leszármazás tekintetében, amelyeknek tiszteletben kell tartaniuk a család értelmét és az emberi szexualitás veleszületett igényeit.

1 –A gyermek jobban integrálja az incesztus tiltást egy nemző pár esetén. Fel tudja ismerni magát az identitásában és a helyén : „lány vagyok, és később nő leszek, mint anya vagy : fiú vagyok, és később férfi leszek, mint apa”.

2 – A nemi különbözőség elfogadása az egyik első korlát, amellyel a gyermek találkozik. Ez olyan gondolat fejlődését teszi lehetővé, amely számol az objektív igazságokkal. A testbe és a testre van írva. Ha fiú vagyok, akkor nem lehetek lány és fordítva. Tehát én nem vagyok minden önmagamban. A nemi különbözőség megkérdőjelezése azt sugallja a gyermeknek, hogy minden lehetséges. Ez a mágikus mindenhatóság része, amely eltörli a határokat. A mindenhatóság érzése fogyatékosná tesz, mert megakadályozza a saját képességek megismerését. Ahelyett, hogy azt hinnénk, hogy minden lehetséges nem lenne-e jobb elismerni, hogy csak azt kell lehetővé tennünk, ami kívánatos ?

A nemi különbözőség a testbe és a testre van kódolva : a férfias és a nőies nem elvont fogalmak. Ezeket a gyermek egy férfiből és egy nőtől kiindulva érzékeli a testén és a szellemén keresztül. A homoszexuális „örökbefogadás” harcosai megfélekednek erről, amikor elvonatkoztatnak a testi nemtől és a gyermek nemi úton történő fogadásától. Mostanáig a

társadalmak antropológiája a nemek közötti különbségtételen alapult és ezek egymást kiegészítő voltán. Néhány év óta megfigyelhető, hogy a valóságnak e strukturális alapja megkérdőjeleződött azt a benyomást keltve, hogy többféle házaspár és család létezhet. Valójában csak egyféle házaspár és család van, amely a házastársi kapcsolatra épül és egy férfi és egy nő között jön létre. Ebben a keretben a nemek különbözősége kibontakozhat és szocializálódhat, míg egy olyan duó formájában, amely kizárólag a *nemi orientáció* alapján jött létre terméketlen marad, mint a *gyermeki szexualitás* a gyermek esetében.

3 – A gyermeknek arra van szüksége, hogy az anyja nő legyen az apja pedig férfi legyen. Mindegyik különbözik a másiktól, ami lehetővé teszi a gyermeknek, hogy szubjektíve megkülönböztesse magát és megtalálja a helyét a leszármazásban, a generációk sorában és a nemi identitásában.

Az anya elfogadja, hogy nem egyedül” csinálta” a gyermeket, megfogadásához szüksége volt a férfire, a gyermek pedig nem az ő tárgya. Az apa elfogadja, hogy nem ő hordta ki a gyermeket és visszautasítja az anyai szerepet. Van helye egy harmadiknak – egy különböző neműnek – aki megkülönbözteti az anyát a gyermektől és a gyermeket a szülőktől. A gyermek az apjára támaszkodik, hogy leváljon az anyjáról. Tudja, hogy nem ő a minden az anya vágyában, mert az anyja másra vágyik, az apára, aki a másik nemhez tartozik. Ugyan ez vonatkozik az apára is, aki szexuálisan vágyik a feleségére, gyermeke anyjára. A gyermek egy olyan kapcsolatban van, amelyben van egy harmadik fél, nem pedig egy egynemű kettősben.

4 – A nemi különbözőség lehetővé teszi az apa számára, hogy a törvényt képviselje, mivel ő az anya-gyermek kapcsolattól idegen.

Ezért szükséges, hogy az anya elfogadja ezt a helyzetet és elismerje, hogy az apának van „valamije”, ami neki nincs (ilyen helyzete, hatalma, nemisége). Mivel az apa a különbözőség megtestesítője másnak számít. Ez teszi lehetővé a gyermek számára, hogy rádöbbenjen, hogy nem mindenható. Korlátoknak és törvényeknek van alávetve.

5 - A nemi különbözőség azt is lehetővé teszi a gyermek számára, hogy elfogadja a nemi identitását azáltal, hogy az azonos nemű szülővel azonosítja magát.

- A fiú férfinak érzi magát, mint az apja, a lány nőnek, mint az anyja.

- Felfedezi a másik nemet azon keresztül, amit a szülei vágyából érez. Nehéz a fiúnak szeretnie egy nőt, ha nem érzi, hogy az apja szeretni a nőket és fordítva.

- A gyermeknek arra van szüksége, hogy támogassa őt az azonos nemű szülő és nyitott legyen a különbözőségekre a másik nemű szülő által.

A szülők testi neme, a férfi apa és a nő anya között áramló vágy döntő fontosságú ahhoz, hogy a gyermek megértse, hogy milyen nemi vágyból született.

4 – A várható leszámazási problémák, ha ezeket a szerepeket és funkciókat nem tartják tiszteletben

Néha megfigyelhető, hogy az örökbefogadott gyermekek a származásukkal kapcsolatos problémákba ütköznek, amely többé kevésbé elbizonytalanítja őket. Elvált szülők gyermekei között néha vannak olyanok, akiknek a származásbeli problémáik lelki egyensúlyvesztést okoznak. Ezeken felül vajon kell-e még olyan identitással kapcsolatos betegség, amely az azonos nemű személyektől való nemi különbségtétel

hiányából származik, amely a nemi különbözőség tagadásának következtében jelenik meg ?

Feltételezhetjük azt, hogy a saját gyermekkel rendelkező szülőpár és az azonos nemű pár közötti inkoherencia azzal a veszéllyel fenyeget, hogy a gyermek úgy nő fel, hogy hiányoznak az életéből a férfias és a nőies identitás viszonyítási alapjai, amelyet a házaspár intimitásában megélhetne. Nehéz lesz számára a nemi különbözőséget megvalósítani és zavar keletkezik a generációs kapcsolataiban. Feltételezhetjük, hogy az ilyen körülmények között felnőtt személyek komoly nehézségekbe fognak ütközni, amikor házastársi kapcsolatot alakítanak ki, mert féltő, hogy érzelmi életük nem eléggé fejlődött ki. Többek között ez az egyik fő probléma, amelyről a homoszexuális környezetben felnőtt személyek tanúskodnak. Hiányzik számukra a valóság dimenziója, amely korlátozza őket a kiteljesedésben. Hiányzik számukra egy belső útmutató kép a házaspárról és a családról. *Rugalmas* hozzáállással, lehetőség szerint megpróbálnak kompenzálni és a saját családjukon kívül próbálják megtalálni ezt az alapvető valóságot. De milyen áron ?

Amikor egy 10 éves fiú megtudta, hogy az édesapja azért hagyja el a családját, hogy egy másik férfivel éljen, akkor azt mondta neki, hogy: „*Ha homoszexuális vagy nem lehetsz többé az apukám*”. Egy másik példa egy 9 éves lányé, akit két nő nevelt, és amikor ezért elismerést kapott, rögtön azt mondta, hogy: „*Igen, de nekem nincsen apukám*”. Ezek a reakciók sokat elárulnak arról, hogy a gyermek mindezt hogyan éli meg, amikor képes lesz megfogalmazni az érzéseit a felnőttek figyelmetlenségével és vakságával kapcsolatban. A gyermek jól érzékeli az inkoherenciát a szülői mivolt és a szexualitás gyakorlata között. Más szóval az örökbefogadás nemiségi feltételeket igényel annak érdekében,

hogyan a gyermek élete olyan felnőttekre legyen bízva, akik ugyan olyan helyzetben vannak, mint az egy férfi és egy nő alkotta szülőpár.

A gyermekhez való „jog” követelése összeegyeztethetetlen a gyermek lelki és társadalmi érdekeivel. A gyermeknek csak azt a jogát kell elismerni és védeni, amely arra irányul, hogy egy férfi és egy nő közé szülessen, akik az apja és az anyja vagy, hogy hasonló körülmények közé fogadják örökbe és neveljék fel.

Más szóval a gyermek és a házasság nem jog. Megfelelő feltételeknek is teljesülniük kell a házassághoz, a gyermek fogadásához, neveléséhez és örökbefogadásához. A társadalom nem a *nemi orientáció* alapján szerveződik, ahogyan azt a *gender ideológia* nevében hangoztatják, hanem egy férfi és egy nő alkotta házaspár alapján, akik a történelem forrásánál vannak, hiszen a család jelentése már benne van a házastársi kapcsolatukban.

5 – Antropológiai tét : a korlátok értelme

A társadalom elveszíti a korlátok értelmét, amikor a polgári törvényekbe foglalja azt az elgondolást, hogy bármilyen kapcsolati forma a családi élet és a leszármazás jele. Annál is inkább hagyja magát elárasztani azzal a képzetrel és fantazmával, hogy nemiség és testiség nélkül foghat egy gyermek, mert a nemiség társadalmi reprezentációja viszonylag „incesztuózus”. A társadalom - megkerülve a kasztrációs komplexus kérdését, amely pedig megjeleníti a másságot a szexualitás rendjében, és lehetővé teszi, hogy nevet adjon a valóságnak - erőszakba és kollektív pusztításba zárja az egyént.

Kell-e arra emlékeztetni, hogy az első korlát, amely humanizálja az embert az a nemek közötti különbözőség ténye és az incestus tilalma?

Ezt a korlátot kérdőjelezi meg a nemi élvezet és az utódnemzés szétválasztása. Ez a szétválasztás jellemezte a régi pogány világot és egy időszak után, amelyben a kereszténység egyesítette és hangsúlyozta a házastársi szeretetet, a nemi élvezetet és az utódnemzést, a pogányság ismét szétválasztotta azokat. Szent II. János Pál pápának a test teológiájáról szóló tanítására volt szükség ahhoz, hogy ez az elgondolás a keresztény antropológiának megfelelő hangsúlyt kapjon, amely az Isten és az ember közötti párbeszédre épül valamint a férfi és a női test különbözőségére és a szexuális egyesülés helyére. A mai pogány tudomány azonban ismét szét akarja választani és szembe akarja állítani ezeket tudományos érvek nevében : a fogamzásgátlás és az abortusz alkalmazásával kapcsolatos mentalitás szerint a nemi élvezetnek semmi köze sincs az utódnemzéshez. Ez az új puritanizmus elfelejti velünk, hogy mi az élvezet szerepe az utódnemzésben. A középkori férfiak és nők, akik egyáltalán nem voltak esztelenek, tudták a választ erre a kérdésre és tudtak állást foglalni a lehetséges kihágásokkal szemben³. Kanonikus antropológiai álláspontot alakítottak ki logikus háttérrel és a legitim dolgok érvényesítésével (házassági szövetségben megpecsételt házastársi kapcsolat, hűség a nemi élvezetben és utódnemzés, mint az egyesülésük következménye). E logika jelenlegi kifordításnak a következménye a nemi élvezet átértelmezése, ami az érzéki élvezetek számára van lefoglalva, és a tudományra bízott utódnemzés. Ez rossz törvényekhez vezet⁴, amelyek elhítetik az állampolgárokkal, hogy

3 Jean-Pierre Le Goff, *Qu'est-ce que le corps au Moyen Âge (Testiség a középkorban)*, Liana Lévi, Paris, 2003. J. P. Le Goff (1924-2014).

4 A « rossz törvény » fogalma nem ugyan azt jelenti ma, mint amit a XIX. században, melynek célja az volt, hogy elnyomja az anarchista mozgalmat. Ma olyan törvényeket jelöl, amelyekre a következők jellemzőek : gyorsított eljárások alkalmazása, megcsonkított tanulmányok, a fogalmak és a nyelv elferdítése, médiabefolyás a súlykolásukhoz, az elkövetett cselekményekhez képest aránytalanul nagy retorziók és súlyos szankciók, amelyek kizárólag azért születtek, hogy elrettentessenek minden ellentétstől, mint amit a « Házasságot mindenkinek » elleni megmozdulásokkal kapcsolatban tapasztalhattunk. A retorziók illegális és gyorsított eljárással történtek a gondolatrendőrség nevében.

mindent megtehetnek a mindenhatóság képzetének nevében, mint a „házasságot mindenkinek” törvény esetében vagy annak az elgondolásnak a nevében, hogy az ember megváltoztathatja a nemét. Az emberi kettősség lényegéről van szó : a férfi nem nő, a nő nem férfi, és ezt a test határozza meg. Ez a valóság a dolgok logikájának és az értelemnek megváltoztathatatlan és felülmúlhatatlan ténye. Amikor ennek a logikának az ellenkezőjét állítjuk, akkor az értelmet tagadjuk és ezzel egy időben az egyén és a társadalom szimbolikusan leépítik egymást. Így, amikor két azonos nemű személy összeházasodik a kirekesztés ellenesség nemében hozott megbolondult polgári törvény nevében, az ellentmond az értelemnek és megakadályoz mindenfajta megkülönböztetést a valóság határainak megállapítására. Az értelem az egyént és a társas kapcsolatokat a nemi különbözőség és az incesztus tilalmára alapozza, amely a különbözőségekre mutat rá, hiszen a másik mindig a másik nemet jelenti és olyan korlátok közé helyezi, amelyben a kapcsolat lehetővé válik. A „házasságot mindenkinek” törvénybe iktatja a nemi különbözőség tagadását és kedvez a pszichikai területek összekeverésének az incesztust beleértve, tehát olyan légkört teremt, amely kedvez a nemek, a szülőképek valamint a szimbolikus szerepek és helyek összekeverésének. Márpedig a leszármazás nyomonkövethetőbb egy férfi és egy nő tartós kapcsolata alapján.

Véggövetkeztetés

A polgári törvényt a házaspár, a házasság, a család és ebből eredően a leszármazás kérdésében inkább a képzelet, mint az objektív valóság inspirálja. Itt két különböző regiszterről van szó, melyek az

ellentmondás mentesség elvének vannak alávetve és ideális esetben logikus és koherens módon kell kifejeződniük. Így strukturálódik az ember az értelem szerint, amely felismeri a lehetőségeket és a határokat, beleértve a nemi különbözőség határait is.

A szülők testi neme és a férfi apa és a nő anya között áramló vágy döntő jelentőségű annak megértéséhez, hogy milyen nemi vágyból született a gyermek. Fontos, hogy az örökbefogadott gyermekek ugyan olyan körülmények közé kerüljenek, mint egy férfi és egy nő házasságában született társaik. Homoszexuális körülmények között a gyermek a vele foglalkozó felnőttek testi intimitásán kívül van. Nem a szexuális életükből származik, mert ez nincsen kapcsolatban az utódnemzéssel. A helyzet teljesen más egy olyan gyermek esetében, akit egy férfi és egy nő fogad örökbe, akik a szülő házaspárt képviselik még akkor is, ha a szexualitásuk terméketlen. A nemi különbözőség jellemzi őket és a szülő házaspárt képviselik, amelyre a gyermeknek a fejlődéshez szüksége van, amelyet csak egy nő és egy férfi testesíthet meg.

A társadalom a nemek különbözőségére alapul nem pedig a heteroszexuálisok és a homoszexuálisok közötti különbségtételre. Máskülönből miért ne terjesszék ki más nemi orientációkra is azt kockáztatva, hogy felaprózzák a társas kapcsolatot a részleges késztetések alapján. Más szóval ha mindannyian jogokkal és kötelességekkel rendelkező állampolgárok vagyunk, akkor az nem egy különleges orientáció okán van, hanem egy nemzeti közösséghez való tartozásunkén, amely helyzetünknek megfelelő mértékben ruház fel jogokkal. Nem ez a helyzet a házasság és az örökbefogadás esetén ?

Ezért az egyneműek által történő örökbefogadás engedélyezése azzal a veszéllyel fenyeget, hogy a jövő generáció homályos és esztelen

körülmények közé kerül, és visszaszorul az a jogilag reális kép, amely az évszázadok során kialakult és amelynek köszönhetően a házaspár, a házasság és a család az emberiség közös strukturális javai, még akkor is, ha a történelem során és a különböző kultúrákban sokféle formát öltöttek. A férfi és a nő mindig változatlanul ezek középpontjában voltak. A házastársi és szülői kérdésekben az egyenlőség és a diszkrimináció mentesség elvét⁵ szorgalmazó európai törvények vajon nem ellentétesek-e a közjó érdekeivel és a gyermek lelki fejlődésével? És ezzel egy időben vajon nem fosztják-e meg az emberi szexualitást a testiségtől olyan magányos tevékenységet csinálva belőle, amelyre nincsen szükség a gyermek fogadásához, mondván, hogy a gyermek technológiai „gyártása” helyettesíti a teremtésük nemi aktusát? Nem egy módja ez az emberi szexualitás elembertelenítésének, az utódnemzés eszközként való kezelésének és annak, hogy a férfit és a nőt örökre elválasszák egymástól?

Márpedig a valóság a nemi különbözőség létének, sajátos jellemzőinek és szimbolikájának létébe helyez bennünket a nőn és a férfin keresztül. Ők arra vannak meghívva, hogy éljék meg a nemi identitásukat a házasesetben és szülőként, ami erősen strukturáló szimbolikus forrásként szolgál a leszármazáshoz. Az ember nem csupán olyan technikákból él, amelyek a testi cselekedeteinek kiterjesztései, hanem abból a szimbolikából, amely lehetővé teszi számára, hogy vállalja az emberségét, kifinomuljon és szocializálódjon a nemek különbözőségében, hogy kilépjen a magányából és biztosítsa a leszármazás jövőjét. A társadalom így tud fennmaradni és kilépni Káin és Ábel testvérféltékenységének erőszakos szorításából miközben felismeri, hogy ugyan attól az apától és anyától származik, akik humanizálják a családi

⁵ Azzal a veszéllyel fenyegetnek, hogy megakadályozzák, hogy megkülönböztessünk, elgondolkozzunk és értékeljük a választás minőségét.

Tony Anatrella atya, 3. Előadás : A férj és a feleség szerepe és funkciója - Budapest 2016 szeptember 27.

kapcsolatot és akik, a házasságban megpecsételt házastársi szövetségben,
a szentháromságos szeretetnek, a Caritasnak a képmásai maradnak.

Tartalomjegyzék

Bevezetés.....	3
1 - A nemi orientációk ideológiájának hatása a leszármazásra.....	4
2 - A nemi különbözőség alapelve.....	5
3 - A humanizáció és a lelki különbségtétel alapelve.....	7
4 - A várható leszármazási problémák, ha ezeket a szerepeket és funkciókat nem tartják tiszteletben.....	9
5 - Antropológiai tét : a korlátok értelme.....	11
Véggövetkeztetés.....	13

Tony Anatrella atya pszichoanalitikus és szociálpszichiáter. Párizsban orvosi praxisa van. A Párizsi Szabadegyetemen (IPC) és a Collège des Bernardins-ben filozófiát és pszichológiát oktat. A Család és az Egészségügy Pápai Tanácsának konzulense. A Hittani Kongregáció Medjugorje Vizsgáló Nemzetközi Bizottságának tagja. A II. János Pál pápa Intézet (Róma) vendégprofesszora és a Termékenység és Szexualitás mesterképzés professzora. A püspöki családszinódus szakértője. Több könyv szerzője: Époux, heureux époux (Házastársak, boldog házastársak), Flammarion. La différence interdite (A tiltott különbség), Flammarion. Le règne de Narcisse (Narcissus uralma), Presses de la Renaissance. La tentation de Capoue (Capoue kísértése), Cujas. Le gender – la controverse (A gender vita) – Téqui. Mariage en tous genres (Házasság minden nemben), l'Échelle de Jacob.